

24 Φεβρουαρίου 2015

Λίγος χρόνος απομένει για τη διάσωση δεκάδων χιλιάδων στρεμμάτων αμπελιών ν με αδρανή δικαιώματα φύτευσης

Σημαντικές ρυθμίσεις για το νέο καθεστώς αδειών φύτευσης προβλέπονται

στο σχέδιο κανονισμού εκτελεστικής πράξης που είναι υπό έκδοση και καθορίζει τις διαδικασίες χορήγησης αδειών.

Παράλληλα το σχέδιο δημιουργεί μεγάλα ερωτηματικά σχετικά με τις υποχρεώσεις των Κρατών Μελών, ειδικότερα για το πρώτο έτος εφαρμογής από 1/1/2016 και τις ημερομηνίες κοινοποιήσεων εντός του 2015.

Από τα σημαντικότερα θέματα που τίγονται στο σχέδιο εκτελεστικού κανονισμού αφορά την υποχρέωση δήλωσης των αμπελουργών που κατέχουν «Δικαιώματα Φύτευσης» τα οποία δεν θα χρησιμοποιήσουν έως 31.12.2015. Τα δικαιώματα αυτά «περιέρχονται» στο μεταβατικό καθεστώς που πιθανόν θα ισχύσει έως το 2020 και μετατρέπονται αυτόματα σε «Άδειες Φύτευσης».

Σύμφωνα με το σχέδιο εκτελεστικού κανονισμού, οι αμπελουργοί κάτοχοι Δικαιωμάτων Φύτευσης, οφείλουν από 15η Σεπτεμβρίου 2015 να υποβάλλουν αιτήσεις για τη μετατροπή Δικαιωμάτων Φύτευσης σε Άδειες Φύτευσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 68 (1) του ΚΑΝ(ΕΕ) 1308/2013.

Το ίδιο ισχύει και για τα Δικαιώματα Φύτευσης που είναι αποθηκευμένα και συνεπώς μη διανεμηθέντα στο Εθνικό Αποθεματικό του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης.

Η ΚΕΟΣΟΕ έχει σε όλους τους τόνους αναδείξει ένα διαφορετικό πρόβλημα τον κίνδυνο δηλαδή απώλειας δικαιωμάτων φύτευσης μιας άλλης κατηγορίας δικαιωμάτων που βάσει Αμπελουργικού Μητρώου κατέχουν αμπελουργοί, όταν οι τελευταίοι έχουν εγκαταλείψει

την αμπελοκαλλιέργεια και είτε προβαίνουν σε διαφορετική καλλιέργεια, είτε υφίσταται ο παλιός αμπελώνας που δεν καλλιεργείται, είτε οι εκτάσεις που ήταν φυτεμένες με αμπέλια έχουν εκριζωθεί και είναι χέρσες.

Στην περίπτωση αυτή τα δικαιώματα κατά την εκτίμηση της ΚΕΟΣΟΕ έχουν μετατραπεί σε αδρανή δικαιώματα, αφού η επανενεργοποίησή τους μέσω αναδιάρθρωσης των αμπελώνων (σ. όταν υφίσταται αμπελώνας) προϋποθέτει υποβολή επί δυο έτη Δήλωσης Συγκομιδής (γεγονός που ίσως τελικά δεν αποτελεί εμπόδιο). Η διάσωση Δικαιωμάτων Φύτευσης στην περίπτωση αλλαγής καλλιέργειας (π.χ. εκρίζωση αμπέλων και φύτευση ελαιοδένδρων) ή χέρσων εκτάσεων, μπορεί να γίνει μόνο με την εισφορά τους στο Εθνικό Αποθεματικό.

Η εμπειρία του προηγούμενου χρονικού διαστήματος κατέδειξε ότι παρά τις ενημερώσεις των αμπελουργών, προκειμένου οι τελευταίοι να εισφέρουν τα «αδρανή δικαιώματα» τους στο Εθνικό Αποθεματικό, με ταυτόχρονη δέσμευση του κράτους να τους τα επαναχορηγήσει κατά προτεραιότητα, δεν λειτούργησε εξαιτίας της δυσπιστίας των αμπελουργών.

Ανεξάρτητα όμως από τις καταληκτικές ημερομηνίες και τον καθορισμό των λεπτομερειών για το μεταβατικό καθεστώς των δικαιωμάτων φύτευσης ώστε αυτά να μετατραπούν σε άδειες φύτευσης, πάντοτε θα υπάρχει ο κίνδυνος της απώλειας αυτών των αδρανών Δικαιωμάτων στην περίπτωση που δεν θα εισφερθούν στο Εθνικό Αποθεματικό. Ο εκτελεστικός κανονισμός στο σημείο αυτό αναφέρει: «Μετά την επαλήθευση ότι τα δικαιώματα φύτευσης, για τα οποία έχει ζητηθεί η μετατροπή, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 εξακολουθούν να ισχύουν, τα κράτη μέλη χορηγούν τις άδειες αυτόματα. Το χρονικό διάστημα μεταξύ της υποβολής της αίτησης για τη μετατροπή και τη χορήγηση των αδειών δεν πρέπει να υπερβαίνει τους τρεις μήνες. Ωστόσο, όταν η αίτηση έχει υποβληθεί πριν από την 31η Δεκεμβρίου 2015, η περίοδος τριών μηνών αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2016». Σε συνομιλίες που είχε η ΚΕΟΣΟΕ με το αρμόδιο τμήμα Αμπέλου διατυπώθηκε η επείγουσα αναγκαιότητα να εισφερθούν τα «αδρανή» δικαιώματα στο Εθνικό Αποθεματικό έως 31 Ιουλίου 2015 προκειμένου το υπουργείο να διασφαλίσει την ύπαρξή τους με βάση τις προβλεπόμενες χρονικές διαδικασίες.

Υπάρχει συνεπώς μια κατεπείγουσα ανάγκη ενημέρωσης και κινητοποίησης του αμπελουργικού πληθυσμού που κατέχει τέτοια «αδρανή» δικαιώματα, ώστε με κίνητρα (πχ. να έχουν προτεραιότητα να λάβουν αντίστοιχες άδειες φύτευσης εντός τριετίας) να τα εισφέρουν στο Εθνικό Αποθεματικό, με αποτέλεσμα τη διάσωσή τους.

Το θέμα αυτό έχει τεθεί υπ' όψιν και του νέου υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης.

Ένα άλλο θέμα που ουσιαστικά προσθέτει το σχέδιο εκτελεστικού κανονισμού, αφορά την διαδικασία χορήγησης άδειας φύτευσης μετά από αναφύτευση (με προηγούμενη εκρίζωση).

Οι αιτήσεις για χορήγηση τέτοιων αδειών για αναφυτεύσεις [άρθρο 66(1) ΚΑΝ(ΕΕ) 1308/13] μπορούν να υποβάλλονται καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, εντός του οποίου πραγματοποιείται η εκρίζωση.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η υποβολή των αιτήσεων για τη χορήγηση αδειών για τις αναφυτεύσεις, μπορεί να γίνει μέχρι το τέλος της δεύτερης αμπελουργικής περιόδου που έπεται εκείνης κατά την οποία η εκρίζωση έλαβε χώρα. Σε περίπτωση που δεν τηρούνται οι εν λόγω χρονικές περίοδοι, τα κράτη μέλη δεν χορηγούν άδεια για την επαναφύτευση.

Κατά συνέπεια η ισχύς των αδειών φύτευσης που προκύπτουν από αναφύτευση θα διαρκεί επί δυο έτη επιπλέον.